

המרכז לאמנות ומדיה "מעמותה" בבית הנסן, בסמגרת שבוע העיצוב 2016

צ'יינה

ראובן זהבי

אוצרים: קבוצת סלה-מנקה

שם תערוכתו של ראובן זהבי, "צ'יינה", מתייחס למסורת כלי הפורצלן הסיניים ועיטוריהם ולסרוויס כלי השולחן הביתיים. בתערוכה מציג זהבי את "סרוויס עיסאוויה" – קולקציה של כלי פלסטיק חד-פעמיים המשמשים מצע לרישומיו. כל הרישומים הם בבחינת מבט אל עיסאוויה, הכפר הגדול השוכן למרגלות האוניברסיטה העברית שעל הר הצופים, אל מול חלונות האקדמיה לאמנות ועיצוב בצלאל.

תיאורי הכפר הפלסטיני, שתושביו חיים בתנאים לא תנאים על אף שמאז 1967 הוא נכלל בגבולותיה המוניציפליים המורחבים של העיר ירושלים, החליפו בתערוכתו של זהבי את הנוף הסיני, ולעתים אף האירופי. לרגעים נדמה שנופי הכפר המוכה אף משתלבים עם הדימויים הפסטורליים המוכרים מכלי הפורצלן. "הכפר", אומר זהבי, "שעשן מיתמר ממנו וקולות נפץ נשמעים בו, נשאר שקוף ביום-יום של קהילת הר הצופים". השקיפות הזו באה לידי ביטוי באיורים ובעיטורים המכסים את כלי השולחן – צמחים ובעלי חיים, אגמים וגשרים, גנים או סצנות ציד, סצנות "סיניות" וסצנות דמיוניות אחרות – שכולם מבטאים את מבטו של זהבי ביחס לכפר, ואולי את התחזותו וזרותו כלפי תושביו.

זהבי מתבונן בנוף הכפרי מחלונות האקדמיה בצלאל, על ההיסטוריה המפוארת שלה, ובכך הוא מתחבר למסורת של ציור הנוף היהודי הארץ-הישראלי. ואולם, בחירתו לרשום את הכפר בהשראת האסתטיקה המסורתית יוצרת הזרה של הכפר הפלסטיני. הזרה זו מזמינה אותו ואת הצופה להישיר מבט אל הכפר השקוף, להעיר על מיקומה של האקדמיה לאמנות ולהרהר על מקומו של האמן ביחס אליה.

הבחירה לרשום את הדימויים על כלי פלסטיק חד-פעמיים מעוררת שאלות מרתקות ביחס למעמדו של הציור ומעמדו של האמן. בחירה זו מעלה את ערכו של הפלסטיק, ובו בזמן מעוררת שאלה ביחס לערכה של יצירת האמנות. "צלחת הפלסטיק הלבנה", אומר זהבי, "היא חומר סרבן לציור, חיקוי זול. היא ממוחזרת בסדרה של 'תרגילים רפלקסיביים' שמטרתם להנכיח סוגיות של מעמד הצופה, האובייקט והאמן אל מול מציאות של דיכוי שקוף".

הקולקציה המוצגת בתערוכה מציבה את עמדתו של הצייר ביחס לכפר באור ספק אירוני, ספק רפלקסיבי. האם הבחירה להנציח את הכפר בכלי המיועד להיזרק עם תום השימוש בו מבטאת זלזול, אולי לא מודע, בכפר השקוף? האם היא שיקוף של התרבות המקומית הגסה? רמז לגסותה של המדיניות הישראלית כלפי תושבי הכפר, השרויים בימים אלה בסגר? האם הבחירה מבטאת תהיות על חיקוי והתחזות של חומר, ואולי של העשייה האמנותית בכלל, לא רק ביחס לעצמה – אלא גם ביחסה למציאות?

הצגת הקולקציה בחללי The Underground Academy של מרכז מעמותה שבבית הנסן, במסגרת שבוע העיצוב, מעמידה את יצירתו של זהבי לא רק אל מול מסורת הציור הארץ-הישראלית, אלא גם מול שפת העיצוב, הקראפט, ותעשיית הייצור ההמוני. זהבי שואל שאלות על מיקומו של האובייקט הפונקציונלי והחד-פעמי ביחס למציאות וביחס לנצחיותה של האמנות, ולא פחות מזה – של הלאום. "צ'יינה" – קולקציה יפה של רישום טעון על סט כלים מפלסטיק זול – מעירה על עצם פעולת הרישום, המתווכחת עם המחיקה הכרוכה בעצם פעולת הצפייה בכפר מחלונותיהם המרהיבים של בנייני הר הצופים.

האמן ראובן זהבי מתגורר בירושלים, מרצה בבצלאל ובאוניברסיטה העברית, פועל בתחומי הרישום והציור לצד עבודה במדיה הדיגיטלית ועוסק בפן התיאורטי של הקראפט, העיצוב והאמנות העכשוויים

מרכז الفن والإعلام "מעמותה" פי בית הנסן פי إطار أسبوع التّصميم 2016

تشاينا – الصّين

رؤوبين زهافي

القيّمون: مجموعة سلا-منكا

اسم معرض رؤوبين زهافي "تشاينا – الصّين" يتطرّق إلى عادة أواني الخزف الصّينيّة وزخرفتها, وأواني الطّعام البيّنيّة.

يعرض زهافي في معرضه " أواني العيسويّة" – مجموعة من أواني الطّعام البلاستيكيّة المُستعملة لمرةً واحدة, والتي تُعد كأساس لرسوماته الفنيّة. كلّ الرّسومات هي بنظرة تأمّل نحو العيسويّة, تلك القرية الكبيرة الواقعة عند سفح الجامعة العبريّة من على جبل المشارف, مطّلة على نوافذ كليّة الفنون والتّصميم " بتسلنيل".

وصف القرية الفلسطينية, الّتي يعيش سكّانها بظروف ليست عاديّة, فبالرّغم من أنّها منذ عام 1967م اعتُبرت هذه القرية ضمن الحدود المحليّة الموسّعة لمدينة القدس, استبدّلت في معرض ز هافي بالمنظر الطّبيعيّ الصّينيّ, وفي بعض الأحيان أيضًا بالأوروبيّ. للخطات يُخبّل بأنّ منظر القرية المنكوبة الطّبيعيّ, يندمج مع الصّور الفلسطينيّة المعروفة من أواني الخزف.

" القرية" قال عنها ز هافي: هناك دخانٌ يرتفع منها, وأصوات انفجاراتٍ تُسمّع فيها, وتبقى شقّافة خلال اليوم لتُخدم مجتمع جبل المشارف.

هذه الشّفافيّة تتجلّى في الرّسومات والزّخرفات الّتي تغطّي أواني الطّعام. نباتات وحيوانات, بُحيرات وجسور, حدائق ومشاهد صيد, مشاهد صيد صينيّة, ومشاهدٌ خياليّة أخرى. جميعُها تعبّر عن نظرة ز هافي لهذه القرية, أو لربما لغربته عن أهل القرية.

زهافي يتأمّل المنظر القرويّ من نوافذ كليّة الفنون, وينظر إلى تاريخها العريق, وبهذا يرتبط بتقاليد رسومات المناظر اليهوديّة على أرض إسرائيل. ولكنّ اختياره لرسم القرية بإيحاءات جماليّة تقليديّة تجعل من القرية الفلسطينيّة غريبة. هذه الغربة تدعونا وتدعو النّاطر, للمُشاهدة المُباشرة إلى القرية الشّفافّة, ولإلقاء الملاحظة على موقع كليّة الفنون, كما وتعكس مكانة الفنّان بالنّسبة لها.

الخيار يرسم مثل هذه الرّسومات على الأواني البلاستيكيّة المُستعملة لمرةً واحدة تُثير تساؤلات مثيرة بالنّسبة لمكانة الرّسومات ومكانة الفنّان, هذا الخيار يرفع من شأن الأواني البلاستيكيّة من جهة, ومن جهة أخرى يُثير سؤالا بالنّسبة لقيمة الإبداعات الفنيّة.

" الصّحن البلاستيكي الأبيض" يقول عنه ز هافي: إنّه مصنوع من مادّة رافضة للرّسم, تقليد رخيص, وهي كذلك مادّة مُكرّرة في سلسلة من الثّمارين الانعكاسيّة الّتي تهدف إلى إحضار قضايا تعبّر عن مكانة المُشاهد, الغرض والفنّان أمام واقع منّ القمع الشّفاف. مجموعة التّصاميم المعروضة في المعرض تُحدّد موقف الرّسام بالنّسبة للقرية, في ضوء الشكّ المُفارق, والشكّ الانعكاسيّ, وهل الخيار بإحياء ذكرى القرية بأوانٍ مُعدّة لأنّ يتّم رميها بعد استعمالها لمرةً واحدة تعبّر عن الإزدراء؟ لربما باللاوعي في القرية الشّفافّة, هل هي تعكس الثّقافة المحليّة الخشنّة؟ رمز لخشونة السياسيّة الاسرائيليّة تجاه سكّان القرية, المُنشغلون في هذه الأيّام بالإغلاق. هل هذا الخيار يُعبّر عن تساؤلاتٍ حول انتحال المادّة, ولربما أيضًا الإنتاج الفنّي بشكلٍ عام, ليس فقط بالنّسبة لذاتِه, وإنّما بالنّسبة للواقع؟

عرض التّصاميم في ساحات الكلّيّة التّحتيّة لمركز معמותه في بيت هنسن, في إطار أسبوع التّصميم, يضع عمل ز هافي أمام عادة الرّسم الإسرائيليّة, وكذلك أمام لغة التّصميم والفنّ اليدويّ,وتصنيع الإنتاج الضّخم.

زهافي يسأل الكثير من الأسئلة حول مكانة الغرض الوظيفيّ المُستخدم لمرةً واحدة بالنّسبة للواقع, وبالنّسبة لخلود الفن, وليس بأقلّ من ذلك بالنّسبة للقوميّة.

"تشاينا- الصّين" مجموعة من التّصاميم الجميلة لرسومات مشحونة, على مجموعة من الأواني البلاستيكيّة الرّخيصة, الّتي من شأنها أن تعلّق على عمليّة الرّسم فحسب, والّتي تجادل عمليّة المّحو المتعلّقة بالنّظر إلى القرية من النّوافذ المُذهلة في بنايات جبل المشارف.

الفنّان رؤوبين زهافي يسكن في القدس, محاضر في بتسلنيل وفي الجامعة العبريّة, يعمل في مجال الرّسم والتّصوير إلى جانب العمل في وسائل الإعلام الرّقميّة, ويعمل في الجانب النّظري للفنّ اليدويّ, والتّصميم والفنون المعاصرة.

Mamuta Art and Media Center, Hansen House, Jerusalem Design Week 2016

China

Reuven Zahavi

Curators: Sala Manca

Reuven Zahavi's exhibition "China" is named after traditionally decorated Chinese porcelain in common domestic use. Zahavi presents the *Issawiyeh Tableware* -- a collection of disposable plastic plates which he uses as platters for his drawings. (The collection's Hebrew name, *Servis Issawiyeh* comes from the Hebrewfication "servis," meaning a dinnerware serving set.) The drawings offer a view of Issawiyeh, the large village at the foot of the Hebrew University on Mount Scopus, as seen from the windows of the Bezalel Academy of Arts and Design.

Sketches depicting the Palestinian village -- whose inhabitants live in dire conditions despite its inclusion in Jerusalem's expanded municipal borders of 1967 – replace the Chinese or European landscapes associated with "china." At times it even seems that the familiar pastoral images meld with those of the crushed village. "The village," says Zahavi, "where smoke rises daily and booming sounds are routine, stays transparent to the Mt. Scopus community." This transparency is conveyed by the illustrative drawings that decorate the plastic plates – flora and fauna, lakes and bridges, gardens and hunting scenes or other "Chinese" and imaginary scenarios. All of these express Zahavi's distant stance and the posture (or imposture) he assumes towards the village and its people.

Zahavi observes the village from the grand windows of the Bezalel academy with its distinguished artistic history, thus connecting his work to a tradition depicting the Jewish landscape in Israel. But his choice to sketch the village through a foreign aesthetic tradition defamiliarizes the Palestinian village. This defamiliarization invites both artist and viewer to direct their gaze at the transparent village, to take note of the art academy's location and position, and to contemplate the artist's relation to both.

The choice to sketch the drawings on disposable plastic raises riveting questions regarding the status of painting and of the artist. This choice boosts the plastic's value and simultaneously raises doubt as to the artwork's merit. "The white plastic plate," Zahavi says, "stubbornly refuses any paint medium. It is a cheap imitation. It is recycled in a series of 'reflexive exercises' whose purpose is to concretize the problematic stand of the spectator, the object and the artist via a reality of transparent oppression."

The collection presented in the exhibition presents the artist's stand as seemingly ironic or perhaps self-reflexive. Is the choice to immortalize the village on a plastic plate meant for disposal an expression of contempt – even if unconscious – towards the transparent village? Does it reflect the brute quality of contemporary culture? Is it an allusion to the brutal Israeli policy towards Issawiyeh villagers who are currently under curfew? Or does the choice suggest doubt regarding simulation and posturing of materials, and perhaps artistic endeavor in general, not only via itself but in its relation to reality?

The exhibition of the collection in Mamuta Center's Underground Academy at the Hansen House as part of Jerusalem Design Week positions Zahavi's work not only in relation to the tradition of Israeli landscape painting, but in relation to the language of design, craft and mass production. Zahavi raises questions regarding the status of the functional, disposable object in relation to reality, to the immortality of art, and even to that of the nation. "China" – a beautiful collection of highly charged sketches on a set of cheap plastic plates – comments on the very act of drawing, and contends with the erasure involved in gazing at the village of Issawiyeh from the gorgeous windows of the university at Mt. Scopus.

Reuven Zahavi lives in Jerusalem, teaches at the Bezalel Academy for Arts and Design and at the Hebrew University of Jerusalem. He works with drawing and painting alongside digital media and is engaged in theoretical studies of craft, design and contemporary art-making.

מעמותה
מעמותה
mamuta

הנסן
H o i s e n
הנסן

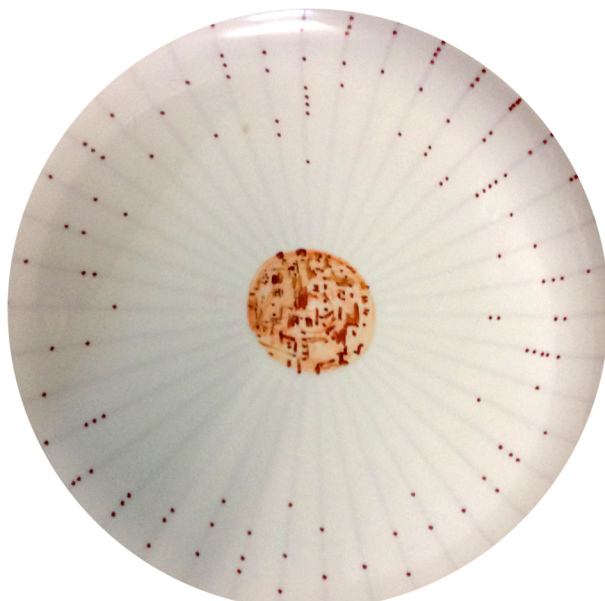
משרד
התרבות
והספורט

www.jerusalem.mamuta.org.il
מזר לינון
ירושלים

שבוע העיצוב
ירושלים
COMBINATION
19-26.5.2016
Jerusalem
Design Week

עיסאווייה מהגן הבוטני

עיסאווייה מהגן הבוטני

עיסאווייה מהגן הבוטני

שני ברבורים

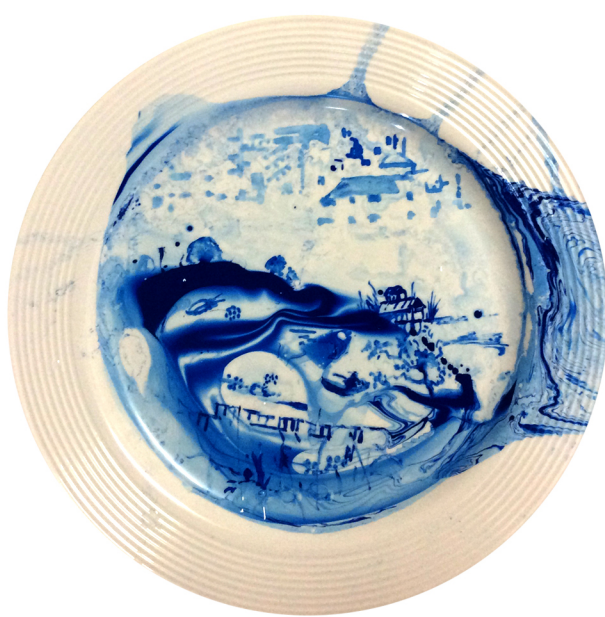
תרגיל מייסן

תרגיל ענף, סט

עיסאווייה מהאגם

תרגיל הפגודה

תרגיל בכחול לבן, סט

כד

תרגיל דאגות מיותרות

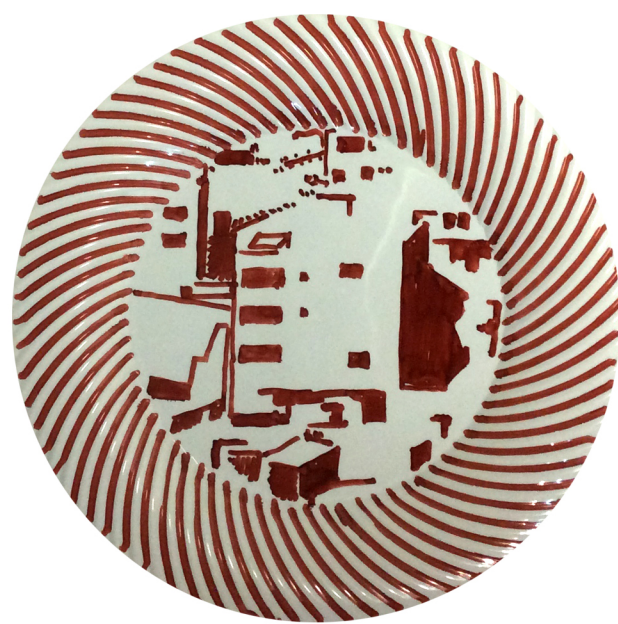
תרגיל חמגשית

עיסאווייה, מבט מהאגם

מבט מהגשר

תרגילי מעקב, סט

מהגן הבוטני

תרגיל דובדבן

רימונים

סינית

תרגיל כוסות רוח למת

מבט מהחוף

תרגיל פגודה

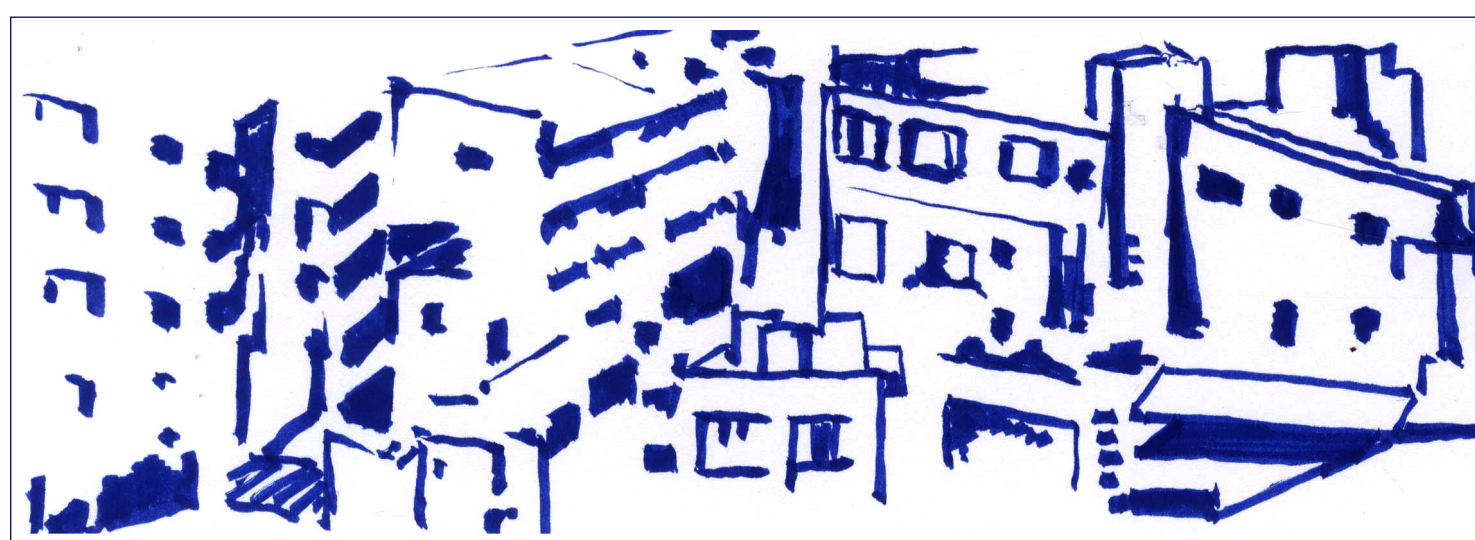

דיג עיסאווייה, סט

חוף עיסאווייה

צ'יינה ראובן זהבי
סרוויס עיסאווייה במעמותה בית הנסן מאי-יוני 2016
הגשר - סט מדבקות לגזירה-הדבקה על כלים חד פעמיים

服务
撒妈轧